

Påskedag 2021 v. Maria Harms

Liturgi

præludium

Hilsen

Kollekt

epistel

nicæum trosbekendelse

Salme 218 Krist stod op af døde

Evangelielæsning

Prædiken

Apostolsk velsignelse

Salme 236 Påskeblomst

Kirkebøn

Fadervor

Velsignelse

Postludium J.S. Bach "I dødens bånd" (lige godt ét minut).

Glædelig påske!

Det er påskedag!

Det er påskegudstjeneste fra Roskilde Domkirke.

Herren er opstanden!

Vor Herre Jesu Kristi nåde, Guds kærlighed og Helligåndens fællesskab være med os alle!

Lad os bede:

Almægtige Gud,

Vi takker dig for evangeliet om Jesu opstandelse.

Lyset sprængte sig ind i gravens mørke og han stod op af døde, som den første af mange.

I det levende håb vil vi love og prise dig, du livets sejrherre fra evighed til evighed

Amen

I salmernes bog står det skrevet:

Luk retfærdighedens porte op, jeg vil gå ind og takke Herren! Her er Herrens port, her går de retfærdige ind! Jeg takker dig, for du svarede mig og blev min frelse. Den sten, bygmestrene vragede, er blevet hovedhjørneste. Det er Herrens eget værk, det er underfuldt for vore øjne.

Denne dag har Herren skabt, lad os juble og glæde os på den. Herre, frels dog! Herre, lad det lykkes! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!

Vi velsigner jer fra Herrens tempel. Herren er Gud, han skal give os lys.

Lad festprocessionen danne kæde helt op til alterets horn! Du er min Gud, jeg takker dig, min Gud, jeg priser dig.

Tak Herren, for han er god, hans trofasthed varer til evig tid.

Lad os bekende vor kristne tro

Vi tror på én Gud, den almægtige Fader, himmelens og jordens, alt det synliges og usynliges skaber.

Og på én Herre, Jesus Kristus, Guds enbårne Søn, som er født af Faderen før alle tider, Gud af Gud, lys af lys, sand Gud af sand Gud, født, ikke skabt, af samme væsen som Faderen, ved hvem alt er skabt, som for os mennesker og for vor frelse steg ned fra himlene og blev kød ved Helligånden af Jomfru Maria og blev menneske, som også blev korsfæstet for os under Pontius Pilatus, blev pint og begravet og opstod på tredje dagen ifølge skrifterne og opfor til himmels, sidder ved Faderens højre hånd og skal komme igen i herlighed for at dømme levende og døde, og der skal ikke være ende på hans rige.

Og på Helligånden, som er Herre, og som levendegør, som udgår fra Faderen og fra Sønnen, som tilbedes og æres tillige med Faderen og Sønnen, som har talt ved profeterne. Og på én, hellig, almindelig og apostolisk kirke. Vi bekender én dåb til syndernes forladelse og forventer de dødes opstandelse og den kommende verdens liv.

Der synges 218 Krist stod op af døde

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Markus:

Da sabbatten var forbi, købte Maria Magdalene og Maria, Jakobs mor, og Salome vellugtende salver for at gå ud og salve ham. Meget tidligt om morgenen den første dag i ugen kommer de til graven, da solen var stået op. Og de sagde til hinanden: »Hvem skal vi få til at vælte stenen fra indgangen til graven?« Men da de så derhen, opdagede de, at stenen var væltet fra. For den var meget stor.

Og da de kom ind i graven, så de en ung mand i hvide klæder sidde i den højre side, og de blev forfærdede.

Men han sagde til dem: »Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet, hvor de lagde ham! Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa.

Dér skal I se ham, som han har sagt jer det.«

Og de gik ud og flygtede fra graven, for de var rystede og ude af sig selv. Og de sagde ikke noget til nogen, for de var bange.

Prædiken

Det er Påske! Det er Påskedag i Roskilde Domkirke

Kirken bygget af **røde brændte sten**, sammen med spirene er de kirkens kendetegn. 2.6 millioner munkesten gik der til at bygge denne kirke, det endda uden tårne og kapeller, og en munkesten er næste tre gange så stor som en mursten er i dag.

Kirken rejser sig, rejser sig af den jord, den ler, som er her omkring den. Af leret fra Roskilde. Gravet, æltet, formet, tørret, brændt for 800 år siden. Slæbt op af bakken til kirkebyggeriet. Rejst her på bakken. Rejst af selve jorden her.

Kirken er af jorden, men kirken fortæller om mere end bare jorden. Der er meget mere at sig. Kirken er en bygning, men var der intet andet at sige om den, så var der ingen grund til at holde gudstjeneste Påskedag.

For kirken fortæller om noget der er mere, end kun det vi bygger og kan og gør. Om noget mere end bare det, vi tænker og måler og vejer og lever med.

Om en **mulighed, en åbning, en sprække**, ind til noget andet, end det vi kender. Den er et rum, hvor der gennem hundredvis af år er forkyndt nåde, frelse og velsignelse for de mennesker der kom. Hver med alt det de bar med os i deres eget sind, i deres eget liv, af smerte og af lykke.

Og herinde er det, at: **"Kristi stod op af døde** i påske morgenrøde, Krist stod og af døde, afsonet er vor brøde, Krist stod op af døde, i himlen vi ham møde".

Kirkebygningen er skabt af jorden, men den fortæller om det, som er mere end jorden.

Lige som vi gør det. **Vi er jo også af jorden**. Vi er lavet af de samme atomer, som resten af vores verden. Vores kroppe er sammensatte af de samme elementer, som det der omgiver os.

Det er som i **skabelsesmyten** i Bibelen, hvor mennesket bliver formet af leret og **Gud bagefter puster sin ånde ind i lerfiguren**, så den begynder at trække vejret.

Selv om det er en myte, som vi ikke tror bogstaveligt på, så fortæller den noget fundamentalt sandt om at være et menneske.

Den fortæller, at vi er af jorden, men at vi er mere end bare leret. Vi er af jorden, men der er mere at sige om os end det.

For det er Påske. Derfor er der altid mere at sige.

Vi hører om **kvinder der sørger** og går til en grav. Vi hører om **en sten**, som er alt for stor og tung, vi hører om at være forfærdet og ikke turde fortælle nogen, hvad der er sket. Det er alt sammen en historie om, hvor **tunge og onde menneskenes liv** kan være på jorden.

Vi hører også en historie om, at der er mere end det. Om en **ung mand i hvide klæder**, om et budskab så stort og så rigt, at det fortæller om **Guds sejr** over alt det vi frygter, selv døden. Et budskab om at Kristus går i forvejen for os og vi skal se ham igen. En beretning uden ende, en beretning om ham **som er, som var og som kommer**.

For der er altid er mere at sige, også mere for os, også mere om os, når vi tænker på vores eget liv.

Vi er af jorden. De var det, de som gik forud for os i vores eget liv, som vi savner i dag.

Som det lyder i **begravelsesritualet**: "Af jord er du kommet". Vi ved det. "Til jord skal du blive". Vi frygter det. Men "af jorden skal du igen opstå"?

Vi skal grave så dybt ind og række så højt op for at tage det ind – dette, at der hos Gud er en evighed og en opstandelse ud over alt, hvad vi kan fatte.

Og dog er det sandt. Det er sandt, at **vore døde er mere end dem, der bare gik tilbage til jorden. Det er sandt at vi er mere end dem, der bare går tilbage til jorden.**

For det er Påske. Det er **påske i Roskilde Domkirke**. Det er **påske fra Roskilde Domkirke**.

Hver **sten** her i kirken blev **æltet og formet**. Sådan går det også os. Hver af os bliver æltet og formet af det liv som blev netop vores, vores egen historie. Den er sand, men det er også sandt, at du er mere. Du er mere end alt det der skete dig og alt det du gjorde.

Kirken rejste sig af leret, men kirken fortæller om mere end bare leret.

Du er af jorden, men der er meget mere at sige om dig.

Guds menneske er du i liv, i død, i evighed.

For det er Påske.

I Jesu navn er det Glædelig Påske!

Der synges 236 Påskeblomst

Kirkebøn

Lad os bede:

Trofaste Gud,

Vi takker dig for livet du har givet os og for dem, du har givet os at leve vores liv med. Vi takker dig for påskens budskab om dødens overvindelse og menneskets befrielse fra synd og død.

Og vi beder til dig.

Vi beder for alle som sulter og fryser. For enhver som er offer for vold eller krig. Vi beder for fanger og fordrevne. Vi beder for den som er syg, for den som er bange og bekymret og for den, som savner et elsket menneske.

Vi beder for din kirke, her hos os og ud over hele jorden. Lad alle kristne som vi en dag kunne samles om dit ord i frihed.

Vi beder for vores land og folk. For Danmarks dronning Margrethe den 2. og hele hendes slægt.

Vi beder for enhver, der på sin post i samfundet kæmper for at bringe vores land gennem den krise der har ramt det.

Giv os alle nåde, fred og velsignelse og nu og altid del i det evige liv.

Det beder vi dig om du vor Far, som er i himlene

Fadervor,
du som er i himlene!
Helliget vorde dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke i fristelse,
men fri os fra det onde!
For dit er riget og magten og æren i evighed!
Amen.

Velsignelse